

NTFR 2017/502 Verplichting om op korte termijn uitspraak op bezwaar te doen heft hoorplicht niet op

Rechtbank Zeeland-West-Brabant 20 oktober 2016, nr. 15/5309, 15/5310

Belastingjaar/tijdvak	2009	☒ Brondocument
Trefwoorden	bestuurlijke lus, dwangsom, hoorgesprek, tussenuitspraak	
Wetsartikelen	Awb-art. 7:2 Awb-art. 8:55 Awb-art. 6:22 Awb-art. 8:51a AWR-art. 25	
Auteur	Mr. V.S. Huygen van Dyck-Jagersma	
ECLI	ECLI:NL:RBZWB:2016:6654	
Datum publicatie	5-1-2017	

Samenvatting

Belanghebbende heeft beroep ingesteld wegens het niet tijdig beslissen op twee bezwaren. De rechtbank heeft op 24 juni 2015 beslist dat de inspecteur, op straffe van een dwangsom, binnen twee weken na verzending van de rechtbankuitspraak (25 juni 2015) alsnog uitspraak op bezwaar moet doen. Op 30 juni 2015 heeft de inspecteur telefonisch contact gehad met gemachtigde van belanghebbende waarin hij aangeeft dat hij uiterlijk 6 juli 2015 wil horen. Gemachtigde geeft aan dat dat niet lukt, pas op zijn vroegst op 13 juli 2015. De inspecteur doet op 7 en 8 juli uitspraak op bezwaar. De rechtbank oordeelt dat het hoorrecht is geschonden. Belanghebbende heeft aangegeven gehoord te willen worden. De verplichting om tijdig uitspraak te doen, laat de verplichting tot horen niet vervallen. De inspecteur had in de eerdere procedure immers kunnen verzoeken om een ruimere termijn om uitspraak te doen. De rechtbank stelt bij tussenuitspraak de inspecteur in de gelegenheid het gebrek dat aan de bestreden besluiten kleef, te herstellen met toepassing van de zogenoemde bestuurlijke lus (art 8:51a Awb).

(Beslissing aangehouden.)

Commentaar

De teleurstellende conclusie is dat het geen uitzondering meer is: de inspecteur die via een dwangsom door de rechtbank gedwongen moet worden om nu toch echt uitspraak te gaan doen op het bezwaar. Ook hier is dat het geval en moet de inspecteur uitspraak op bezwaar doen binnen twee weken na 25 juni 2015 – nadat hij al op 23 februari 2015 een ingebrekestelling van belanghebbende had ontvangen. In die periode komt de inspecteur in de knoei met het alsnog voldoen aan zijn verplichting om de belanghebbende te horen, waarop hij onder dreiging van de dwangsommen dan maar uitspraak doet zonder hoorgesprek.

Als een belanghebbende niet in de gelegenheid is gesteld om te worden gehoord, zijn er twee smaken. Ofwel aannemelijk is dat de belanghebbende daardoor niet is benadeeld, zodat ex art. 6:22 Awb aan de schending voorbij kan worden gegaan. Ofwel hij is mogelijk wel benadeeld, zodat het horen alsnog zal moeten plaatsvinden. Dat is hier het geval. Om proceseconomische redenen maakt de rechtbank gebruik van de zogenoemde 'bestuurlijke lus'. Dat houdt in dat de rechter het bestuursorgaan op grond van art. 8:51a Awb in de gelegenheid stelt een gebrek in het bestreden besluit te herstellen. Daarna zal de rechtbankprocedure worden voortgezet.

Dit is een begrijpelijke oplossing van de rechtbank, maar het bestuursorgaan wordt hiermee wel 'gered'. De inspecteur heeft uitspraak gedaan zonder daarbij te voldoen aan de eis van het hoorgesprek en krijgt een herkansing. Sterker nog, hij krijgt meer tijd dan in de 'dwangsomprocedure': zes weken in plaats van de eerdere twee weken. Hoewel de rechtbank daar in deze procedure niet over gaat, lijkt de impliciete conclusie dat de inspecteur gedekt is voor de dwangsommen. Verdedigbaar lijkt mij om te concluderen dat de inspecteur nog altijd niet voldaan heeft aan het dictum van de dwangsomrechter om uitspraak te doen – wat immers impliceert dat de belanghebbende wordt gehoord. Dat zou betekenen dat de inspecteur dwangsommen verbeurt tot op het moment dat alsnog aan die verplichting is voldaan.

[1] Vanessa Huygen van Dyck-Jagersma is verbonden aan Jaeger advocaten-belastingkundigen te Amsterdam.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2017-502>

Datum: 10-4-2017 15:34:10

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.